

HUIZE ZEEZICHT

(SEA BREEZE)

Komedie in twee bedrijven

door

DEREK PARKES

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE ZEEZICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK PARKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Derek Parkes

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Vicky Van der Laan 25 jaar

Dirk Jan Bakker 37 jaar

Annie Jonk 56 jaar

Johan Van Zuilen 47 jaar

Thomas Maasdam 55 jaar

Bertha Maasdam 53 jaar

Herb Shapiro 57 jaar

Bobbie Shapiro 35 jaar

Willem Visser 45 jaar

PLAATS VAN HANDELING:

De handeling vindt plaats in de eetkamer van Zeezicht, een ouderwets pension in Bergen aan Zee.

TIJD VAN HANDELING:

Het jaar 2000-heden.

EERSTE BEDRIJF:

Eerste Scène: een dag in maart

Tweede Scène: twee maanden later. Zaterdagmiddag

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste Scène: dezelfde avond negen uur

Tweede Scène: de volgende morgen aan het ontbijt

DECOR:

De eetkamer van een klein, tamelijk uitgeleefd pension in Bergen aan Zee, dat bekend staat onder de naam Zeezicht. De kamer is erg sjofel. Het meubilair bestaat uit een paar tafeltjes met een plastic blad met daaromheen bijpassende goedkope stoeltjes. Op een tafeltje in de hoek ligt een stapel bestek, plastic bloemen, peper en zout stelletjes, flessen met mayonaise en ketchup, suikerpotjes en stapels ouderwets aardewerk. Er zijn drie deuren in de kamer, twee in de achterwand, waarvan de ene naar de hal gaat en de ander naar de keuken. Naast de keukendeur is een dienluik met een deurtje dat gesloten is. Voor dit deurtje staan een paar flesjes wrijfwas, flessen met schoonmaakmiddel en een stapel stofdoeken. De derde deur, linksvoor, gaat naar de zitkamer. Het schilderwerk ziet er verwaarloosd uit. Tegen de wand hangen een ouderwetse foto van het strand en een gescheurde poster van een attractie van vorig jaar. Er staat een fotolijst van ongeveer 60 x 60 centimeter op de vloer naast de deur naar zitkamer met de afbeelding naar de muur. Van de ene hoek van de kamer naar de andere is een lijn gespannen waaraan een tafelkleed en een paar flanellen shirts hangen. Direct naast het midden is een trapdeur die naar de kelder gaat. Een raam met een plastic gordijn is rechtsvoor in de wand gemaakt.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Als het doek opengaat komt Vicky binnen. Ze is midden twintig en buitengewoon aantrekkelijk, men zou haar direct als model aanvaarden. Ze heeft lang rood haar dat gedeeltelijk schuil gaat onder een zijden hoofddoekje. Ze heeft een modern jeans pakje aan en wat uit de toon vallende laarzen. Ze heeft een mooie schoudertas bij zich. Een zware kasjmier mantel hangt los over haar schouders en ze heeft een hippe zonnebril op. Ze is een buitengewoon vrolijk meisje en in voor van alles. Ze neemt haar zonnebril af en kijkt opgewekt de kamer rond. Ze legt haar tas en zonnebril op een van de tafels. Dirk Jan komt binnen en kijkt afkeurend de kamer door. Hij is achter in de dertig en op zijn eigen manier heel kieskeurig. Hij is gekleed in dure vrijetijdskleding, een geruite broek, een kleurig overhemd, leren jas, laarzen en een vrolijke wollen pet met een bobbel er bovenop.

Dirk Jan: Oei! Welkom in Stalag 17.

Vicky: Och, mopper toch niet zo. Je hebt nog niks anders gedaan dan mopperen vanaf dat we van huis weggingen. *(Vicky bekijkt de ene kant van de kamer wat nauwkeuriger terwijl Dirk Jan de andere kant bekijkt. Hij strijkt met zijn vinger over de tafels en bekijkt ze met afgrijzen. Zijn oog valt tenslotte op de portretlijst. Hij pakt hem op en draait hem om om de afbeelding te bekijken. Hij is verrast door hetgeen hij ziet)*

Dirk Jan: Lieve help!

Vicky: *(gaat naar hem toe)* Wat is er?

Dirk Jan: *(geeft haar de afbeelding)* Moet je dat zien. *(Vicky draait de lijst om en laat een olieschilderij van een heel aantrekkelijke naakte jonge vrouw zien. Alleen hoofd, schouders en forse buste zijn zichtbaar. Het is duidelijk modern. Dirk Jan grinnikt)* Zo maken ze er niet veel meer.

Vicky: *(lacht)* Wat ben jij toch een ouderwets kereltje. Die maken ze niet, die groeien zo aan de boom. *(ze grijnst en geeft hem het schilderij terug)*

Dirk Jan: Mij een zorg. *(hij kijkt nog eens, grinnikt en zet het schilderij weer neer zoals het stond. Dan kijkt hij de kamer weer rond)* Volgens mij moeten we hier wel zijn.

Vicky: Natuurlijk.

Dirk Jan: Mooi. *(hij slaat zijn handen tegen elkaar en wrijft ze)* Dat is het dan wel. We hebben het gezien. *(hij gaat naar de hal)*

Vicky: Waar ga je naartoe?

Dirk Jan: Kom. We gaan naar buiten en ik trakteer op een rondje Chinees.

Vicky: Helemaal niet. Mij krijg je niet weer in de auto. Het eerste uur in ieder geval niet. Ik kan bijna niet meer op mijn kont zitten. *(ze wrijft haar billen)*

Dirk Jan: Maar ik heb honger.

Vicky: *(pakt een paar stoelen bij de middentafel weg)* Ga zitten. Tante Vicky zal wel iets lekkers voor je maken. *(ze danst naar de sausflessen en pakt er een)* Wat denk je van een ketchupbroodje?

Dirk Jan: *(schudt treurig zijn hoofd)* Zorg voor de verandering maar eens voor iets lekkers.

Vicky: *(komt terug met de fles)* Goed dan. Wat denk je van mij? *(ze duwt hem op een stoel)*

Dirk Jan: Waar heb je het over?

Vicky: *(gaat uitdagend op zijn schoot zitten)* Ik weet wel dat ik dit zelf niet zou moeten zeggen – maar over het algemeen word ik beschouwd als een lekker stuk. *(ze trekt haar sjaal los en gooit die gracieus op de grond)* Dus – wat denk je van een lekker hapje?

Dirk Jan: *(duwt haar weg)* Maak het een beetje, Vicky. Zit niet te jennen. Laten we maken dat we uit deze rotzooi wegkomen.

Vicky: Maar we zijn met opzet hier gekomen om dit huis te bekijken.

Dirk Jan: *(met afschuw)* Ik heb het allemaal al lang gezien.

Vicky: Jij misschien, maar ik wil nog wat meer zien. Het is mijn erfdeel.

Dirk Jan: Ik verrek van de honger. Ik wil eerst wat eten.

Vicky: Prima. Waar zullen we naartoe gaan.

Dirk Jan: *(luchtig)* Er is hier om de hoek een kroegje....

Vicky: Je zei dat je wat wilde eten.

Dirk Jan: In de meeste kroegen kun je ook wel wat eten.

Vicky: Waarom zeg je niet gewoon dat je een borrel wilt?

Dirk Jan: Ik wil inderdaad graag wat drinken. Maar ook wat te bikken.

Vicky: Wat drinken? Ik ken jou, Dirk Jan. Het zit er dik in dat je een collega-golfer tegen het lijf loopt en dan is de beer los. *(Dirk Jan kijkt verbaasd)* Kleine juffie Vicky wordt in een hoekje gezet met een waterige gin-tonic en....

Dirk Jan: *(gaat naar de haldeur)* Kom je of kom je niet?

Vicky: Ga maar vast. Ik wil mijn eigendom eerst wat beter bekijken. *(Dirk Jan haalt de schouders op)* Ik zou alleen de wagen niet meenemen. *(Dirk Jan kijkt haar vragend aan)* We willen niet dat ze je je rijbewijs afnemen, of wel soms?

Dirk Jan: Doe niet zo gek. Ik ben hooguit twintig minuten weg. Hoeveel biertjes denk je dat ik in twintig minuten kan drinken?

Vicky: Geen idee. Hoeveel biertjes kun je in twintig minuten drinken?
(Dirk Jan kijkt haar kwaad aan. Er wordt luid op de voordeur geklopt. Vicky kijkt verbaasd) Nu al bezoekers? *(ze geeft een brede 'smile')*
Wil jij even opendoen, schat? *(Dirk Jan gaat de hal in. Vicky neemt de rest van de stoelen van de tafels en stoft ze snel wat af. In de hal zijn stemmen hoorbaar. De kelderdeur gaat langzaam open. Eerst ziet Vicky dat niet, maar als ze zich plotseling omdraait, merkt ze het. Ze verstart en staat een moment stil te kijken, dan verschijnt een schijnbaar met bloed bedekte hand uit de kelderdeur. Vicky geeft een gil, de hand verdwijnt, de deur blijft open staan)* Dirk Jan!
Dirk Jan! *(Dirk Jan komt de kamer binnen, gevolgd door Annie Jonk, die een boodschappentas draagt. Ze is een vrolijke kleine vrouw van achter in de vijftig, gekleed in een zware mantel over een bloemetjesjurk, een bloemetjes hoed en met bont gevoerde laarzen. Ze is een echte babbelkous en praat snel met een wat plat accent. Vicky rent naar Dirk Jan en grijpt zijn arm)*

Dirk Jan: Wat is er in vredesnaam aan de hand? Is er wat?

Vicky: Er is iets – iets vreselijks.

Dirk Jan: Waar?

Vicky: *(wijst naar de kelderdeur)* Daar.

Dirk Jan: Wat is het? Een muis? *(Vicky schudt haar hoofd)* Een rat?

Vicky: *(schudt haar hoofd weer)* Een hand. Er kwam plotseling een hand – uit die kelderdeur. Een grote – harige hand waar het bloed afdroop. Bah!

Annie: Oh, maak je daar maar geen zorgen over, liefje. *(ze gaat naar de kelderdeur)* Dat is niks om bang voor te zijn, hoor. Kom maar – dan zal ik het je laten zien. *(Vicky blijft zich aan Dirk Jan vastklemmen, terwijl Annie de tas neerzet en in de kelder roept)*
Johan! Johan!

Johan: *(achter)* Ja?

Annie: Kom eens even hier.

Johan: *(achter)* Nee.

Annie: Doe wat ik zeg. Kom hier.

Johan: *(achter)* Ik ben bang.

Annie: Wat bedoel je met – ik ben bang.

Johan: *(achter)* Wie stond daar zo te gillen?

Annie: Als je hier komt, kun je dat zelf zien. Nou, kom op! *(er volgt een stilte maar dan komt Johan tenslotte toch uit de kelder. Hij heeft een oude broek aan, laarzen, en een flanellen hemd zonder kraag met opgerolde mouwen. Zijn armen en handen lijken wel bedekt met bloed. Hij kijkt wat ongerust en staat met open mond. Hij heeft hetzelfde accent als Annie. Er valt een eigenaardige lange stilte)*

Doe de klep eens dicht, wil je? *(Johan doet zijn mond dicht)* De kelderdeur, bedoel ik. *(Johan laat de trapdeur zakken)* Zo, laat nu eens even naar je kijken. *(Johan staat in het midden van de kamer en kijkt angstig naar Vicky. Hij veegt met zijn hand over zijn mond, hetgeen Vicky een gillette ontlokt)*

Johan: Wat had al dat gegil te betekenen?

Annie: Dat kwam door jou, sufferd die je bent.

Johan: Ik heb niet gegild.

Annie: Je hebt dit arme kind aan het schrikken gemaakt.

Johan: *(tegen Vicky)* Oh, was jij dat? Ik schrok me het klaplazerus.

Dirk Jan: *(zacht. Tegen Vicky)* Dat moet niet moeilijk zijn.

Johan: Wie ben jij?

Vicky: Dat maakt niet uit wie ik ben. Wat doe je daar in mijn kelder?

Johan: Jouw kelder? *(hij kijkt veelbetekenend naar Annie)* Oh.... Dan moet jij de nieuwe eigenaar zijn. *(hij steekt zijn hand uit)* Prettig je hier te ontmoeten. *(Vicky wil hem onbewust de hand geven, maar ziet dan haar fout in)*

Vicky: Wat – ben – jij – in – mijn – kelder – aan – het – doen? *(ze gaat naar de kelderdeur)*

Johan: Ik moet weer terug. Ben daar met wat bezig. *(hij gaat naar de kelderdeur, opent die en schommelt de treden af terwijl hij de deur achter zich dichttrekt)*

Annie: Maak je maar geen zorgen, liefje. Hij is de kwaadste niet.

Vicky: Maar wat doet ie daar dan?

Annie: Brouwen. Hij maakt zelfgemaakte wijn.

Vicky: Oh, is dat alles? Ik dacht dat ie een lijk aan het stuksnijden was.

Annie: Wie? Johan? Nee – die zou nog geen vlieg kwaad doen. *(ze grinnikt)* Een lijk? Moet je haar horen.

Dirk Jan: Vicky – dit is mevrouw Jonk.

Annie: Zeg maar Annie. Dat deed moeder ook altijd.

Vicky: Ik ben blij kennis met je te maken, Annie. Ik heet Vicky. Vicky Van der Laan. En dit is mijn verloofde – Dirk Jan.

Annie: Wij hebben ons al voorgesteld.

Vicky: *(tegen Dirk Jan)* Ik dacht dat jij naar de kroeg wilde? *(Dirk Jan doet een stap alsof hij weg wil lopen)*

Annie: Kroeg? *(ze kijkt op haar horloge en schudt haar hoofd)*

Dirk Jan: Geen kroeg?

Annie: Oh ja, natuurlijk hebben we hier kroegen. Maar die zijn in deze tijd de hele dag gesloten. Buiten het seizoen, moet je maar denken. *(Dirk Jan kijkt sip)* Zo, dus jij bent de nicht van Jacob. *(ze bekijkt haar nauwkeurig)* Ja. Ik zie wel wat overeenkomsten. Oh – het was toch zo'n aardige man, die oom van je. Jammer dat ie zomaar

doodging.

Vicky: Nu ja, hij was zesennegentig.

Annie: De oude rakker. Nog altijd achter de vrouwen aan. Er was geen vrouw veilig als Jacob in de buurt was. *(met een grinnik)* Zeg, zal ik je eens vertellen dat ie eens achternagezeten is. In zijn onderbroek door de Grotestraat! Wat een toestand. Ik dacht dat ik...

Vicky: Ja – ik heb alle avonturen van Jacob wel gehoord, denk ik. Dank u.

Annie: *(wijst naar de tafels)* Je bent toch niet van plan nu de boel al open te doen?

Vicky: Jeetje, nee hoor.

Annie: Ik bedoel maar, het is nog redelijk vroeg in het seizoen – midden maart. Het begint hier eigenlijk tegen het eind van mei pas goed te lopen.

Vicky: En dan begint het ook echt te swingen. Toch?

Annie: Nee, dat soort plaats is dit niet. Swingen kun je het nauwelijks noemen.

Dirk Jan: *(mompelt)* Piepen komt nog eerst.

Annie: Wat zei je?

Dirk Jan: Ik zei – piepen. De voordeur, weet je wel. *(hij wijst)*

Annie: Drupje olie doet wonderen. De laatste zes maanden hebben we hier bijna geen mens gezien.

Dirk Jan: Ik dacht dat het veel langer was. Als je die stapel reclamefolders in de gang ziet liggen....

Annie: Reclamefolders? *(ze geeft hem een speelse duw)* Ga weg, ouwe gek. Je neemt me te grazen. *(tegen Vicky)* Oh, ik vind een man met een goed gevoel voor humor enig.

Vicky: Ja, zeg dat wel. Je ziet ze maar zelden. *(Dirk Jan kijkt haar aan met dodende blikken)*

Annie: Mijn overleden echtgenoot – meneer Jonk, zal ik maar zeggen – was altijd in voor een geintje of een gekke streek. Dat hield me scherp, zogezegd. Nu is ie dood. Vijf jaar geleden er uitgestapt. *(Vicky knikt meelevend)* Oh, tussen twee haakjes, ik ben één van je concurrenten. *(Dirk Jan onderdrukt een geeuw)* Ik run het pension aan de overkant. Avondrood. Ik wilde net naar de vergadering van de moedersclub gaan toen ik jullie aan zag komen. *(bezorgd)* Jullie doen het pension toch wel weer open, hè? We willen alleen geen illegalen hier.

Vicky: Ik dacht dat we er al een hadden. *(ze kijkt naar de kelder)*

Annie: Johan? Oh – maak je maar geen zorgen over hem. Hij is al jaren in de kelder wijn aan het maken. Hij en je oom hebben daar uren zitten experimenteren. Soms maakten ze zelfs heel sterk spul.

Vicky: Heeft ie dan een sleutel?

Annie: Nee, kind. Niet nodig ook. Je kunt vanuit de achtertuin zo de kelder in.

Vicky: Hij woont hier toch niet, hè?

Annie: Hiernaast.

Vicky: Heeft ie dan zelf geen kelder?

Annie: Natuurlijk wel. Maar die mag ie niet gebruiken van zijn ma. In ieder geval niet om alcohol te maken. Ze is heel streng. Ja, ja, de ma van Johan is een heel eigenaardige oude eend. Ik kan je daar wat over vertellen....

Vicky: Eh... laten we je maar niet langer ophouden, Annie. Hup, gauw naar je moedersclubje.

Annie: Poeh! Moedersclubje. Ik ben daar sowieso onder valse voorwendsels. Nooit kinderen gehad. (*vertrouwelijk*) Meneer Jonk geloofde niet zo erg in dat soort dingen. (*Vicky onderdrukt een grinnik, Dirk Jan draait zijn hoofd af*) Hij was nooit zo te zeggen.... (*fluistert*) ...Sexy. Helemaal niet als Jacob. Die probeerde iedereen het hoofd op hol te brengen.

Vicky: Heb je mijn oom goed gekend?

Annie: Ja. Nu ja, ik bedoel – het is maar een klein plaatsje. De meeste mensen hier kennen elkaar. Als je wat wilt weten, vraag je het Annie maar. Niet dat ik roddel, oh nee!

Dirk Jan: Oh, nee. (*Vicky gebaart naar hem*)

Annie: Eh – ik hoop dat je een beetje ruimdenkend bent.

Vicky: Ik geloof van wel.

Annie: Ik bedoel maar, Jacob verzamelde portretten. En beelden. (*heel vertrouweljk*) Naakt.

Vicky: Naakt? (*ze wisselt een grijns met Dirk Jan*)

Annie: Vrouwen – met zonder kleren aan. Een hele zolder vol. Misschien zijn ze er nog wel.

Vicky: Oh – ik denk dat ik dat wel aankan.

Annie: Nou ja, ik wilde voorkomen dat je er van schrok.

Vicky: Woon je alleen, Annie?

Annie: Ik heb een poesje. Pinkie.

Dirk Jan: Die hebben ze meestal. (*Vicky gebaart dat hij moet zwijgen*)

Annie: Nu, waar kom jij eigenlijk vandaan, Vicky?

Vicky: Amstelveen.

Annie: Je woont daar zeker bij je ouders, hè?

Vicky: Nee. Bij Dirk Jan.

Annie: Oh – nou ja, maakt niet uit. (*Vicky grinnikt, Dirk Jan kijkt*) Ze leven toch nog wel, hè?

Vicky: Oh, ja. Heel erg, hoor. Pa is beursmakelaar en ma is lid van de

Tweede Kamer.

Annie: Oooh. Christelijke partij?

Vicky: *(probeert ernstig te blijven kijken)* VVD.

Annie: Ben je een zakenvrouw?

Vicky: Ik ben partner in een kledingzaak.

Annie: Dan zul je wel iemand hier zetten om de zaak te runnen, hè?

Vicky: Oh, dat weet ik nog niet. Ik – vind het eigenlijk wel een leuk idee om een pension aan zee te houden.

Annie: Mooi. Blij dat te horen. We kunnen hier best wat nieuw bloed gebruiken. Je houdt toch zeker dezelfde naam, hè? Zeezicht?

Vicky: Ik zou niet weten waarom niet.

Annie: En wat jou betreft, Dirk Jan. Heb jij nog familie?

Dirk Jan: Mijn moeder leeft nog – ergens. *(melodramatisch)* Mijn vader heb ik nooit gekend. *(Vicky kijkt hem ongelovig aan)*

Annie: Oh – gestorven toen jij nog een kind was, zeker?

Dirk Jan: Nee. Hij – eh – heeft zich om laten bouwen.

Annie: Echt waar?

Dirk Jan: Is er met de buurman van de overkant vandoor gegaan.

Annie: *(wil gaan zitten)* Oooh! Moet je dat horen.

Vicky: *(gluurt naar Dirk Jan)* Annie – ik zou niet willen dat je te laat op je vergadering kwam...

Annie: Mmm. Ja, misschien heb je gelijk. *(ze staat met tegenzin op)* Ik moet vandaag thee zetten.

Vicky: Ik zal je uitlaten.

Annie: Dank je. *(tegen Dirk Jan)* Ik – eh – wij zien elkaar nog wel eens. *(ze pakt haar tas op. Dirk Jan lacht eens vriendelijk, maar wordt meteen ernstig als ze de deur uit is)*

Dirk Jan: *(zacht)* Als het aan mij ligt, niet. *(hij bekijkt de kamer met afgrijzen en gaat met zijn vinger over de stoffige serveerwagen. Zijn blik wordt automatisch naar de prent op de muur getrokken. Hij tuurt er naar en besluit dan het van de muur te halen om het beter te kunnen bekijken. Als hij dat doet, valt het in stukken uiteen en klettert op de vloer, juist op het moment dat Vicky binnenkomt)*

Vicky: *(rent naar hem toe)* Dirk Jan!

Dirk Jan: *(met een verontschuldigend gebaar)* Ik – ik wilde het er alleen maar afhalen om het beter te kunnen bekijken. Het viel – in stukken uit mijn handen. *(hij begint de stukken op te rapen)*

Vicky: *(raapt de foto op en strijkt het op de tafel glad)* Waar was dat eigenlijk goed voor. Om die vrouw zo'n vreselijk verhaal te vertellen.

Dirk Jan: Wat voor vreselijk verhaal?

Vicky: Over je vader. Om laten bouwen. Moet je dat meemaken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto